

gangstilfælde af spirituskørsel som udgangspunkt ville kunne afgøres ved en udenretlig vedtagelse af bøde og frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 119 a. En sådan ændring ville imidlertid indebære en lempelse af det gældende sanktionsniveau i de groveste tilfælde, men næppe ville være i overensstemmelse med de intentioner, der ligger bag udval-

gets reviderede kommissorium af 18. marts 2002. De pågældende medlemmer afstår derfor fra at stille forslag om en sådan ændring af de gældende sanktionsregler.

Udvalgets forslag til strafudmålingen i førstegangstilfælde af spirituskørsel kan herefter skematisk opstilles således:

Promille	Sanktion
0,51-2,00	Bøde på en måneds nettoløn gange promillen
2,01-	20 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling og en tillægsbøde

Udvalgets forslag indebærer, at bødestørrelsen for spirituskørsel i alle tilfælde er afhængig af den pågældendes indtægtsforhold, også i intervallet 0,51-0,80 promille. Som nævnt foreslås det endvidere at graduere bødestørrelsen efter alkoholpromillens størrelse, således at bøden bliver større, jo højere promillen har været. Udvalget anfører, at det hermed på en enkel og letforståelig måde markeres, at spirituskørsel er farligere, jo højere promillen er.

Udvalgets forslag vil indebære, at bøden udmåles til en måneds nettoløn ved en promille på 1,00, det halve af en måneds nettoløn ved en promille på 0,51 og 2 gange en måneds nettoløn ved en promille på 2,00.

Udvalget forudsætter, at den frihedsstraf, der fastsættes ved spirituskørsel med en promille over 2,00, gøres betinget, således at den i overensstemmelse med reglerne i straffeloven om betingede domme og samfundstjeneste udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af, at den pågældende – udover at holde sig kriminalitetsfri i prøvetiden – enten undergiver sig alkoholistbehandling, hvis vedkommende har behov herfor, eller udfører samfundstjeneste, hvis vedkommende er egnet hertil. Dette svarer til de gældende retningslinjer.

Udvalget anfører i den forbindelse, at det fortsat skal være en forudsætning for anvendelse af alkoholistbehandling, at den pågældende har et reelt behov herfor. Ønsker en person, som har et behov for alkoholistbehandling, ikke at medvirke hertil, vil der efter udvalgets opfattelse i stedet kunne anvendes en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvis den pågældende er egnet og villig hertil.

Udvalget forudsætter, at antallet af samfundstjenestetimer fastsættes til 30 ved betinget dom med vilkår om samfundstjeneste uanset promillens størrelse.

Hvis den pågældende hverken har behov for alkoholistbehandling eller er egnet til at udføre samfundstjeneste, finder udvalget, at der vil kunne anvendes en

betinget dom (med tillægsbøde) uden andet vilkår, end at den pågældende skal holde sig kriminalitetsfri i prøvetiden. Efter udvalgets opfattelse vil der være tale om en talmæssigt lille gruppe af personer, der lider af fysiske og/eller psykiske svækkelser, og det forekommer ikke rimeligt, at kun personer tilhørende denne restgruppe skal idømmes ubetinget frihedsstraf i førstegangstilfælde.

Udvalget forudsætter på den anden side, at fængselsstraffen ikke bliver gjort betinget, hvis den pågældende ikke ønsker at medvirke ved de undersøgelser, der er påkrævet, for at det kan afgøres, om den pågældende har behov for alkoholistbehandling eller er egnet til at udføre samfundstjeneste. Det samme forudsættes at gælde, hvis den pågældende forud for dommen tilkendegiver, at han eller hun ikke vil medvirke til eventuel alkoholistbehandling eller samfundstjeneste.

Udvalget foreslår, at den tillægsbøde, der skal udmåles ved betinget dom, som udgangspunkt skal fastsættes til en måneds nettoløn.

6 medlemmer af udvalget foreslår dog, at tillægsbøden – som efter gældende ret – skal nedsættes til det halve, hvis den pågældende undergiver sig vilkår om alkoholistbehandling. Disse medlemmer lægger i den forbindelse vægt på, at det er væsentligt, at det incitament til, at personer, der har behov herfor, undergiver sig alkoholistbehandling og accepterer det indgreb, der er forbundet hermed, opretholdes.

6 andre medlemmer af udvalget foreslår, at tillægsbøden også i disse tilfælde fastsættes til en måneds nettoløn. Disse medlemmer af udvalget finder, at hensynet til at opnå det enkleste sanktionssystem tilsiger, at der kun bør forekomme afvigelser fra de generelle retningslinjer for sanktionsfastsættelsen, når det er absolut påkrævet. Det er disse medlemmers opfattelse, at nedsættelse af tillægsbøder til personer med et behandlingskrævende alkoholforbrug vil kunne opleves som en urimelig forskelsbehandling i forhold til spiri-